

[Leif Hermann]

første behandling dengang havde givet udtryk for: åbenhed over for borgerne, samarbejde med borgerne i forbindelse med forvaltningen osv. osv.

Jeg synes ærlig talt, at det ikke er særlig tiltalende at fremhæve disse ting nu. Det radikale venstre har haft chancen sammen med et andet flertal for at lave en anden lovgivning.

Lenger (VS):

Som det er blevet sagt af andre, er der tale om genfremsatte forslag. Jeg har ved flere lejligheder redegjort for, hvad VS mener både konkret og principielt. Derfor vil jeg i dag nøjes med at kommentere de ændringer, som er sket.

Lad mig først sige, at jeg tror, det bliver en god dag for justitsministeren. Det sker sådan cirka en gang hver folketingssamling, at VS har lejlighed til at komplimentere justitsministeren, og jeg håber ikke, det giver skår i glæden, at vi også gerne vil komplimentere justitsministeren for disse forslag. Vi føler os i hvert fald i høj grad imødekommet i forhold til de indvendinger, vi har haft imod de tidligere forslag.

I forslaget til forvaltningslov er der kommet nogle regler om myndighedernes pligt til at vejlede borgerne og om borgernes ret til at lade sig repræsentere af andre under behandlingen af en sag, og det synes vi er positivt. Der er kommet nye regler om tavshedspligt. Dem kan vi i princippet tilslutte os. Vi har nogle forbehold på detailplanet, som vi vil forsøge at få afklaret i forbindelse med udvalgsarbejdet, men selve konstruktionen kan vi tilslutte os.

Vores forbehold går på, at vi synes, der er lidt for mange huller i begrænsningen af retten til at give oplysninger til andre myndigheder. Vi kunne godt tænke os som en generel, uforbeholden regel, at oplysninger, en borger har givet en offentlig forvaltning, aldrig må anvendes til andet end det, borgeren har givet dem til. Det er noget med, at borgeren i modsat fald har givet oplysninger under falske forudsætninger og ligesom bliver fanget i en fælde. Det er principielt uacceptabelt, og det vil besværliggøre arbejdet for det offentlige, hvis der sker misbrug, hvis der er for mange huller med hensyn til videregivelse af oplysninger, og så vil andre borgere i

samme situation måske være tilbageholdende med at give oplysninger, som det ellers er relevant at give i en eller anden sammenhæng.

Der er også kommet bedre regler om pligt til begrundelse, og det er vi tilfredse med, selv om vi gerne havde set et tidligere ikrafttrædelsestidspunkt.

Men for at regler om pligt til begrundelse skal have nogen mening, må det gøres klart, at begrundelsen ikke bare skal være en standardformulering. Jeg tænker f.eks. på, hvordan begrundelser i dag udformes inden for kriminalforsorgen – for nu at blive inden for justitsministerens eget område. Hvis en fange f.eks. får afslag på en ansøgning om udgangstilladelse, så kan der stå, at kriminalforsorgen finder, at der foreligger risiko for misbrug, ikke hvorfor der er risiko for misbrug. Der kan også stå, at man finder, at en udgangstilladelse er uhensigtsmæssig. Ikke et ord om, hvorfor den er uhensigtsmæssig.

Vi vil gerne have afklaret, om den slags begrundelser opfylder en kommende lovgivnings krav om begrundelsespligt, for hvis det er tilfældet, er papiret ikke meget værd. I modsat fald, altså hvis begrundelserne skal være reelle, så reelle, at andre mennesker har mulighed for at tage stilling til, om de er gode eller dårlige, så er der tale om gode regler, som vi vil betegne som et fremskridt.

I forhold til de indvendinger, VS oprindeligt havde i forhold til forvaltningsloven, er der altså tale om gode og betydelige fremskridt i et sådant omfang, at vi føler os alvorligt fristet til at stemme for lovforslaget.

Jeg vil godt tilføje en enkelt ting vedrørende forvaltningsloven. Det drejer sig om det nye kapitel 3 om vejledning og repræsentation m.v. Det er udmærket, men nok lidt utilstrækkeligt. Efter vores opfattelse bør der tilføjes nogle bestemmelser vedrørende god forvaltningsskik. Sverige har en ny forvaltningslov på bedding, som har den slags bestemmelser, og Forbrugerrådet har i sit høringssvar vedrørende det danske udkast til forvaltningslov selv formuleret bestemmelser af den karakter.

Hvis regeringen mener noget med moderniseringsprogrammets kampagne om bedre publikumsbetjening og bedre service, så er det her, hvor det kunne blive retligt bindende og ikke blot en kampagne, at der skal sættes ind.